

Notat

Til: Uninett v/ Hildegunn Vada

Kopi: UHR-Administrasjon v/Kjærstin Åstveit

Fra: UHR's arbeidsgruppe finansieringsmodeller

Dato: 17.04.2020

Bakgrunn

Arbeidsutvalget i UHR-Administrasjon oppnevnte 4. februar 2019 en arbeidsgruppe med oppgave å diskutere en framtidig finansieringsmodell for fellestjenester i regi av Unit. I forbindelse med behandlingen av forslaget til finansieringsmodell for Felles IAM ba Digitaliseringsstyret i sitt møte 30.01.2020 arbeidsgruppen om å vurdere finansieringsmodellen for innføring og drift av IAM, og særlig om modellen er like gunstig for små og store institusjoner.

Følgende personer er medlemmer i arbeidsgruppen:

Per Arne Foshaug, Universitetet i Bergen
Line Haugen, OsloMet - storbyuniversitetet
Kristin Dahl Rolfsen, Norges idrettshøgskole
Roar Tobro, NTNU
Kristian Jørgensen, Universitetet i Agder

Det har vært gjennomført 3 telefonmøter (20.03, 02.04 og 15.04) der arbeidsgruppen har gitt sine kommentarer og innspill til forslaget til prismodell. Arbeidsgruppen sine kommentarer er basert på vedlegg til digitaliseringsstyrets sak 09/20, «Estimerte tjenestepriser per institusjon», samt alternative prismodeller utarbeidet av Uninett.

Arbeidsgruppen sine vurderinger og kommentarer til forslaget:

1. Arbeidsgruppen gir sin tilslutning til prinsippene i prismodellen slik de er beskrevet i vedlegget til sak 09/20. Dette innebærer at arbeidsgruppen er enig i at en slik modell må bestå av både et fastelement og et variabelt element. Det er også rimelig at systemer med stordriftsfordeler har en prismodell som gjenspeiler dette. Etter samtaler med Uninett er arbeidsgruppen enig i at ansatte fulltidsekvivalenter er en fornuftig parameter for det variable priselementet.
2. Arbeidsgruppen peker på at størrelsen på fastelementet er det mest avgjørende for hvordan mindre institusjoner opplever prismodellen. For den minste institusjonen utgjør de faste kostnadene 77,5% av totale kostnader i Uninetts foreslåtte prismodell. Arbeidsgruppen har sett på prismodeller for noen av de systemene institusjoner i sektoren benytter i dag, og ser at fastelementet for disse er betydelig lavere, særlig i prosent. I Uninetts prismodell varierer totalprisen per FTE fra kr 454,- for den største institusjonen til 4.306,- for den minste. Gjennomsnittsprisen for en FTE ligger på kr 704,- (median på 849,-).
3. Arbeidsgruppen ser at de faste kostnadene for innføring og drift av systemet er betydelig. Dette tilsier isolert sett et høyt fastelement. Arbeidsgruppen har ikke fått tilgang til leverandørens prismodell, men signalene fra Uninett er at det ikke er betydelige marginkostnader for å drifte ekstra institusjoner i løsningen. Dette tilsier at det er mulig å redusere fastelementet i modellen dersom det er ønskelig å redusere de totale kostnadene

for små institusjoner. Dette kan samtidig styrke incentivet for mindre private institusjoner å ta i bruk løsningen. Marginalkostnaden ved å få inn flere institusjoner er først og fremst knyttet til oppsett og implementering. Det vil derfor kunne argumenteres med at fastelementet beholdes relativt stort i prismodellens implementasjonskostnad, men at det kan reduseres noe ved prissetting av drift.

4. Arbeidsgruppen er kritisk til at prismodellen legger opp til en avrunding (oppover) til nærmeste 50.000,-. For den minste institusjonen utgjør avrundingskostnaden 8,3% av totale årlige kostnader og gir dermed en unødvendig ekstra belastning for de små institusjonene. Det anbefales at denne mekanismen fjernes.
5. Arbeidsgruppen viser til at det finnes ulike tilnærminger til prismodeller i sektoren, der man enten betaler etter evne (solidaritetsbasert – f.eks. basert på omsetning eller tildeling) eller basert på kostnadsstruktur for det aktuelle systemet. Dette er en prinsipiell diskusjon som arbeidsgruppen ikke ser på som sitt mandat. Tradisjonelt har man ofte landet på en kombinasjon av disse tilnærmingene. Betalingsmodeller basert på betalingsevne gir mindre institusjoner sterkere incentiver for å delta, ofte uten store utslag (i prosent) for større institusjoner. For systemer med høye marginalkostnader for nye institusjoner må en slik tilnærming vurderes ekstra nøye, gjerne sett opp mot hvor store fordeler sektoren vil ha av at alle deltar.
6. Arbeidsgruppen anbefaler overfor Digitaliseringsstyret at det utvikles mer generiske prismodeller for ulike grupper av systemløsninger og ulike grupper av brukere (økonomisk/ikke-økonomisk aktivitet). Arbeidsgruppen anser det som lite effektivt at prismodeller må diskuteres ved innføring fra grunnen av for hvert enkelt (nytt) system. Ved en slik tilnærming vil det være mulig å tilpasse prissettingen til ulike kostnadsdrivere (parameter for variable kostnader; ansatte, studenter, omsetning etc.), mens selve modellen vil kunne være gitt på forhånd. Eventuelle faste kostnader i modellen vil for eksempel kunne knyttes til marginalkostnad for innføring av flere deltagere. Utarbeidelse av slike generiske modeller vil være mer effektivt og skape forutsigbarhet for institusjonene i sektoren.